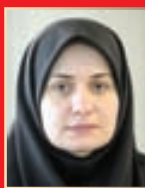

گفت‌وگو با محسن مومنی شریف نویسنده، منتقد و رییس حوزه هنری

ایرانی ترین و ملی ترین ادبیات

اکرم محمدی

مومنی نویسنده و منتقد ادبیات داستانی در سال ۱۳۴۶ در بیجار متولد شد. تحصیلات حوزوی خود را تا پایان سطح ادامه داد. وی کار خود را با دبیری آموزش و پرورش آغاز کرد و مدتی هم کارشناس امور تربیتی بود. همچنین به مدت چهار سال مدیر داخلی مجله سوره نوجوانان، عضو موسس، یازرس و عضو اسبق هیئت مدیره انجمن قلم ایران نیز بوده است. وی در طول ۲۰ سال خدمت در حوزه هنری در بخش‌های مختلفی از آن چون مدیر کارگاه مفاخر ملی-مذهبی حوزه، به مدت شش سال قائم مقام مرکز آفرینش‌های ادبی حوزه هنری و عضو شورای سیاستگذاری آن بود. وی همچنین مدیر دفتر تاریخ و ادبیات انقلاب اسلامی کانون پرورش فکری کودکان و نوجوانان و عضو شورای سیاستگذاری پژوهشگاه ادب و هنر و مدرس دانشگاه نیز بوده است.

محسن مومنی از نویسندگان ادبیات داستانی ایران است که زندگینامه داستانی اش در باره شهید صیاد شیرازی، بارها تجدید چاپ شده و مورد استقبال مخاطبان قرار گرفته است. از داستان‌های موفق او رمان "زمانی برای بزرگ شدن" را می‌توان نام برد که از تجارب حضور وی در جبهه ناشی می‌شود. برخی از دیگر آثار این نویسنده عبارتند از: "زندگی نامه داستانی" ماه و بلوط، "زندگینامه سپهبد شهید صیاد شیرازی" در کمین گل سرخ، "زندگینامه استاد مطهری" چلچراغ، "زندگی نامه" ریشه در آسمان، "خاطرات سال‌های نبرد"، داستان تاریخی "اشغال" و رمان "پسر خاتم آغا".

و حالا هم چند سالی است که سکان اداره مجموعه حوزه هنری را به دست گرفته است. مومنی شریف در حوزه ادبیات بیش از سایر حوزه‌ها اشراف دارد و از آن جایی که نویسنده انقلاب است، در مورد ادبیات انقلاب، تأثیر ادبیات بر انقلاب و جریان ادبی گفت و گویی داشتیم که می‌خوانید.

و قبول آن سهمی نداشته ایم. لذا ادبیات داستانی پیش از انقلاب، محصول ترجمه بود. منظورم از ترجمه لزوماً به معنی برگردانی واژه‌ها از زبانی به زبان خودمان نیست؛ چه فراوان تألیفی که با الهام از فرهنگ و دستور زبان غریبه تکوین یافته باشد. بنابراین، ادبیات داستانی ما هرگز در میان مردم به رسمیت شناخته نشد لابد در آن آینه، خودشان را و مسائلشان را نمی‌دیدند. اما امروز ما می‌توانیم ادعا کنیم در این بخش صاحب سبک و شیوه جدیدی شده ایم که توانایی پرداختن به موضوعات و مفاهیم والای اعتقادی و ارزشی را دارد و می‌توانیم بگوییم ایرانی و بومی است. این دستاورد کوچکی نیست. در حوزه شعر؛ از گذشته و پیش از انقلاب جایگاه قابل

*ادبیات ما بعد از انقلاب، چقدر رشد داشته و ارزیابی شما از وضعیت ادبیات قبل و بعد از انقلاب ما چیست و انقلاب چقدر در جهت دهی ادبیات انقلاب موثر بوده است؟

**در سه حوزه شعر، داستان و خاطره می‌توانیم وضعیت ادبیات را بررسی کنیم. من اجازه می‌خواهم از ادبیات داستانی شروع کنم که در این بخش نسبت به آن دو بخش دیگر در پیش از انقلاب صاحب تجربه و سابقه قابل توجهی نبودیم. نمی‌توانیم کتمان کنیم داستان به شکل امروزی اش ادبیات وارداتی است و داستان ما بر اساس متر و معیارهایی سنجیده می‌شود که ما در رد